

[Gillstrup]

marts i år, sagde samtlige andre partier: Vi vender tommelfingeren nedad, vi vil ikke ophæve lov om sømandsskat.

Den samme dag, den 23. marts, hvor bl.a. regeringspartierne i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg havde afgivet den betænkning, fremsatte skatteministeren et forslag, der hedder forslag til lov om ophævelse af lov om sømandsskat. Det fik ikke nr. L 141 som vores forslag, men nr. L 241, og det er sat til behandling i dag på Folketingets dagsorden for det folketingsmøde, som er påbegyndt nu.

Nu ser vi altså igen dette enorme hykleri fra de andre partiers side. Selv om der i månedsvis har ligget et forslag om lov om ophævelse af sømandsskat her i Folketinget, så kan man ikke, når der står Fremskridtspartiet som afsender, eventuelt med nogle ændringsforslag hvad angår ikrafttrædelsesdato, eller hvad der nu ellers kan være tale om, arbejde ud fra det.

Men det usamarbejdende folkestyre består altså i, at man nu går ind for forkastelse af lovforslag nr. L 141, og om et par timer, når vi når frem til det på dagsordenen i dag, vil skatteministerens forslag nr. L 241 formentlig i hvert tilfælde få tilslutning fra regeringspartierne og måske også fra andre partiers side. Det er ikke rimelige arbejdsvilkår, man giver Folketinget, når man i den grad skal apartheidstemple nogle inden for Folketinget – absolut ikke, for hvad enten man anser os som en forblindet høne eller ej, så skal man absolut komme og producere sit eget korn til løsning af problemet, selv om der er nogle, der har fundet et korn.

Fremskridtspartiet tager naturligvis sin stilling til sømandsskattens afskaffelse på præcis samme saglige måde, uanset hvem der er forslagsstillere. Derfor vil Fremskridtspartiet naturligvis, når vi kommer frem til skatteministerens forslag i dag, støtte forslaget om, at sømandsskatten bliver ophævet, og tage det op til en saglig behandling.

Men vi er unægtelig bange for, at det forfærdelige, der skete med landmændene, hvor man af rent partitaktiske grunde lavede det nummer, som man lavede med fremskridtsforslagene nr. L 34, L 35 og L 36, nu vil gentage sig for sømændenes vedkommende, så at man også her får det hele kørt ind i en situation, hvor der ikke bliver gennemført noget til lettelse af de vanskeligheder, som danske rederier vitterlig befinder sig i.

For det er jo det, der er baggrunden for det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat uafbrudt, faktisk siden vores fødsel, om sømandsskattens ophævelse, og som skatteministeren nu omsider den 23. marts 1988 også har fundet ud af er rigtigt nok, idet han altså har fremsat et tilsvarende forslag. Bevares, med forskellige bureaukratiske anhang, som gør det hele meget mere besværligt og næsten uadministrerbart for rederierne rundt omkring, hvorimod vi jo har skåret klart igennem og sagt: Vi ophæver sømandsskatten, punktum, finale – og ikke dette samlede vedhæng af fire lovforslag, som skatteministeren behandler, og som er de fire sidste punkter på dagsordenen i dag.

Vi må altså se at blive noget mere voksne i dette Folketing, sådan at man kan behandle sagerne efter deres saglige indhold.

Det saglige indhold er i orden i Fremskridtspartiets forslag, for det saglige indhold går ud på, at det er nu og her, at det danske rederierhverv, der er så hårdt trængt, som det er i øjeblikket, skal have sin omkostningslettelse. Det er nu og her, at det skal blive konkurrencedygtigt, og ikke noget med, at man skal til at lave indviklede regler om, at kinesere, der bliver påmønstret fra et værtshus i Hongkong og skal sejle til Tokyo, skal til at have lavet 27 forskellige blanketter til et eller andet skattekontor i København, således som skatteministeren foreslår. For til syvende og sidst, selv om skatteministeren siger, at det bare er en kineser, der skal betale skatten, bliver det jo reelt det danske rederierhverv, der kommer til at betale skatten.

Skatteministerens betragtninger, som jo er en afskrift af det, Fremskridtspartiet har fremhævet gennem alle disse 15 år, om, at enhver sømandsskat fordyrer dansk rederidrifts omkostninger, vil også gælde med de frynser af sømandsskatten, som skatteministeren i forskellige forklædninger vil bevare.

Derfor vil jeg opfordre skatteministeren til at fratage sine fire forslag, som er på dagsordenen i dag – i slutningen af dagordenen – og sige: Dem opgiver vi fra regeringens side, og i stedet arbejder vi sammen med Fremskridtspartiet om at få L 141, som giver den rene, klare løsning med hensyn til dansk rederidrift, vedtaget; vi gør det på den måde. Det vil være en fair og rigtig og saglig løsning, som vil give dansk rederidrift den fornødne håndsrækning og det fornødne håndslag.